

„...posvätil očistiac ju kúpeľom vody“

13

„Od slávy k sláve“

Rozvoj charakteru je vraj tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy zverená ľuďom. Nasledujúcu hodinu budeme skúmať svoju výsadu i zodpovednosť pri nadobúdaní charakteru, aký má Kristus. Pripojte sa k nám v tomto pôsobivom cykle osobnej obnovy, keď nás kazateľ Stephen Wallace povedie „Od slávy k sláve“.

Vitajte späť, priatelia. Veľmi si cením si, že ste zostali a pokračujete. Opäť nezvýšil čas a musím dokončiť to veľmi dôležité štúdium o pripočítaní, ktoré vlastne legálne umožňuje udelenie a vždy k nemu vedie. Je to kľúčový koncept... Musíme mu rozumieť, aby sme zostali mimo tejto priekopy. No kým pokročíme v štúdiu, čo musíme urobiť? {Pomodliť sa} Utišiť sa k modlitbe. Pri modlitbe za seba proste i za mňa, prosím.

Môj Otče v nebesiach, je veľmi dôležité, aby sme správne delili Slovo pravdy. Je veľmi dôležité, aby sme veci chápali vyvážené, aby nás to udržalo na priamej a úzkej ceste. Sme tak náchylní k strate rovnováhy a ku sklznutiu do jednej či druhej priekopy (krajnosti). Veľmi Ti však ďakujeme, že keď z moci Svätého Ducha pochopíme pravdu, nielenže nás vyvedieš z našich priekop, ale nás aj udržíš na priamej a úzkej ceste. Prosím, aby si mi Duchom pravdy pomohol hlásať pravdu a len pravdu. A tým istým Duchom, ktorý mi ju umožní hlásať, ju daj každému z nás pochopiť. O to Ťa prosím v Ježišovom mene, amen.

Pripočítanie, moji drahí priatelia, robí udelenie legálne možným a vždy k nemu vedie. Keď boli naše hriechy pripočítané Kristovi na kríži, čo mu bolo udelené? Práve sme povedali, že pripočítanie robí udelenie právne možným a vždy k nemu vedie. Ak boli naše hriechy pripočítané Kristovi, muselo mu byť niečo udelené. Čo bolo udelené Ježišovi na kríži? Naša smrť. Počujem „amen“? {Amen} Zomrel Kristus na kríži našou smrťou? Áno. Prečo zomrel našou smrťou? Lebo mu boli pripočítané naše hriechy. A na základe toho, čo mu bolo pripočítané, naša smrť mu bola čo? Udelená. Naozaj prijal osobne našu smrť? Stala sa súčasťou jeho skúsenosti? Áno. Naozaj zomrel? Áno.

Teraz sledujte toto: keby nebol naozaj umrel, keby mu naša smrť nebola bývala udelená, boli by sme mohli s istotou vedieť, že naše hriechy mu boli naozaj pripočítané? Nie, nemali by sme nijaký dôvod. Sledujte: nemali by sme nijaký legitímny dôvod veriť, že mu boli pripočítané naše hriechy, keby mu nebola bývala udelená naša smrť. Dáva vám to zmysel? Viete, vieme, že naše hriechy mu boli naozaj pripočítané, a Boh ho tým pádom naozaj pokladal za hriešnika, lebo naša smrť mu vtedy bola čo? Udelená. Je to významné? Ó, veru je. Prečo? Kvôli druhej polovičke transakcie.

Pán vám žehnaj, antinomisti, počúvajte pozorne. Keď je nám pripočítaná Kristova spravodlivosť, právne to umožňuje a nevyhnutne vedie k tomu, že nám je niečo udelené. Čo také? Kristov život. Počujem „amen“? {Amen} Nakoľko je nám pripočítaná Kristova spravodlivosť, právne to umožňuje a vedie k tomu, aby nám bol udelený Kristov život. Žijeme jeho život, lebo je nám pripočítaná jeho spravodlivosť. Čo je však príčina a čo následok? Je to kľúčový bod, neprepaste ho. Nedajte si ho ujsť. **Som ospravedlnený, lebo žijem jeho život? Alebo žijem jeho život, lebo som ospravedlnený?** No tak, povedzte, ktoré z tých dvoch? Výborne! To druhé. Je to dôležité? Je to významné? Radšej by ste mali veriť, že je, moji drahí priatelia. Viete, keď si začneme myslieť, že sme ospravedlnení, lebo žijeme jeho život, do ktorej priekopy sklzavame? Do priekopy legalizmu.

No v momente, keď si myslíme, že môžeme byť ospravedlnení bez prežívania jeho života, do ktorej priekopy sklzavame? Do priekopy lacnej milosti, antinomizmu. Súhlasíte so mnou? Moji drahí priatelia, úzko to súvisí so základnou pravdou, že **viera bez skutkov je aká? Mŕtva. {Jak 2,17}** Ak

naozaj verím, že som pokladaný za spravodlivého vierou v Kristovu krv, tou istou vierou prijmem to druhé z dvojitého opatrenia milosti: vodu, vodu života. Bude mi udelená, a budem prežívať jeho život. Súhlasíte? Budem žiť jeho život. No ja nie som ospravedlnený, pretože žijem jeho životom. Ja žijem jeho život, pretože som ospravedlnený.

Ak máte k tomu nejaké otázky, pozrite sa na to z tejto strany. Bol Kristus odsúdený, lebo zakúsil moju smrť? Alebo zakúsil moju smrť, lebo bol odsúdený? Čo je príčina a čo následok? Pri tejto otázke nie ste príliš odvážni. Spýtam sa znovu: Bol Kristus odsúdený, lebo zakúsil moju smrť? Alebo zakúsil moju smrť, lebo bol odsúdený? To druhé: Zakúsil moju smrť, lebo bol odsúdený. A teraz, priatelia, ak si myslíte, že zbytočne rozoberáme maličkosti, moc vás prosím, premyslite si to ešte raz. Ako som už uviedol, zaoberáme sa jadrom problému, ktorý naštartoval celú veľkú reformáciu. Pozrite, rímsky katolicizmus učí, že Boh nás posväcuje, a potom nás na základe toho, čím nás robí, ospravedľňuje. Teologicky sa to nazýva „vliata milosť“. Ako sa to volá? „Vliata milosť“. Tá učí, že Boh nás robí svätými pôsobením Ducha Svätého v nás, a potom nás na základe toho, čo v nás urobil, nás ospravedľňuje. Pozrite, mnohí obviňujú rímsky katolicizmus z toho, že učí spravodlivosť zo skutkov, z našich vlastných snáh dodržať zákon, lenže oni to neučia. Učia, že je to Svätý Duch, ktorý pôsobí v nás, ktorý nás robí spravodlivými - skrze „vliatu milosť“. Moji drahí priatelia, pochopte ale, že to, čo v nás robí Svätý Duch, nás neospravedľňuje. Pôsobenie Svätého Ducha v nás je to, čo nás posväcuje. Počujem „amen“? {Amen} Náš posvätený život nie je to, čo nás ospravedľňuje, ale Kristov život a jeho zástupná smrť pripísaná na náš účet, to nás ospravedľňuje. Počujem „amen“? {Amen} Posvätený život je dôsledkom ospravedlnenia, nie jeho príčinou. Sme v tom všetci zajedno?

Akonáhle začneme zmýšľať o posvätenom živote ako o príčine ospravedlnenia, v tej chvíli zachádzame do legalizmu. A práve preto má rímsky katolicizmus všetky tie veci, ktoré môžete robiť pre zásluhy. A vďaka tomu, čo sa deje vo vašom živote si môžete zaslúžiť prijatie či skrátiť čas z očistca, atď., atď. Celý tento systém podkopáva jednoduchá pravda, že **spravodlivý bude žiť z viery. {Rim 1,17}** Z čoho? Z viery bude žiť. A „**viera je podstatou toho, na čo sa človek nadeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia.**“ {Zid 11,1} Môžeme vidieť svoje skutky? Môžeme? Áno, môžeme ich vidieť, iste. Moji drahí priatelia, ak si myslíte, že ste ospravedlnení na základe niečoho viditeľného, ste ospravedľňovaní zo skutkov, nie z viery. Čo je to, čo nás ospravedľňuje? To, čo pre nás urobil Ježiš Kristus a čo je nám pripísané na účet. Nie to, čo vidíme v sebe. Je to to, čo vidíme len očami viery v Ježišovi. Je nám to jasné?

Je dôležité, čo sa deje v nás? Je to podstatné? Áno. Musíme byť posvätení? Áno. Bez spôsobilosti, bez mravnej vhodnosti, nikdy do neba nebudeme vpustení. Moji drahí priatelia, naša spôsobilosť však nie je záslužná. Nezasluhujeme si ňou večný život, ona nás iba pripravuje na radosť z neho! Počujem „amen“? {Amen} Zopakujem to: vaša či moja mravná spôsobilosť nemá nič spoločné so získaním večného života. No radšej by ste mali veriť, že súvisí so všetkým, čo sa týka prípravy na potešenie z neho. Kto jediný si zaslúžil večný život? Ježiš Kristus, svojím životom a smrťou.

Ale mám na vás dotaz. Bude telesný človek, ktorého telesná myseľ je nepriateľstvom voči Bohu, bude mravne spôsobilý pre nebo? Bude tam šťastným obyvateľom? Chcel by som vám povedať, že ak si z tohto seminára nezapamätáte nič iné, ak si zo všetkých týchto stretnutí nezapamätáte nič iné, zapamätajte si, prosím, toto: **Boh nevezme do neba nikoho, kto by tam nebol šťastný.** Počuli ste, čo sme si práve povedali? Pamätajte na to. Zopakujem to: Boh nevezme do neba nikoho, kto by tam nebol šťastný. Bol by telesný človek v nebi šťastný? Telesný človek Boha nenávidí. A o čom je nebo? **O živote v Božej prítomnosti. {1 Moj 3,8; Ž 68,3; Lk 1,19}** Bude telesný človek šťastne žiť v prítomnosti Boha? Bude veľmi nešťastný. Čo spôsobuje radosť a šťastie nebeským obyvateľom? Je to poznávanie, ochota a činenie Božej dobrej radostiplnej vôle. Nachádza v tom telesný človek akúkoľvek radosť? Nie. „**Myseľ tela je nepriateľstvom naproti Bohu, lebo sa nepodriaduje Božiemu zákonu, lebo sa ani nemôže podriadiť.**“ {Rim 8,7}

Uvedomujete si, že inšpirované slovo nám vraví, že **pre neobráteneho, prirodzeného človeka by nebo bolo miestom múk**? {GC 542.2} Pre neobráteneho človeka by nebo bolo peklom. Bolo by peklom. A presne kvôli tomu, moji drahí priatelia, Boh nemôže vziať do neba nikoho, kto nie je svätý. Počujem „amen“? {Amen} Ako sme totiž už povedali, šťastie je vedľajším produktom svätosti. Sledujete to? Čo je to šťastie? Vedľajší produkt svätosti. Toľkí ľudia trávajú celý svoj život hľadaním šťastia, a nikdy ho nenájdu! Prečo? Lebo keď ho hľadáte, tak ho nenájdete. Ak sa usilujete o šťastie, nenájdete ho. Viete, ak sa usilujete o svoje šťastie, je to v svojej podstate sebecké. A sebecký človek nie je nikdy šťastný. Počujete ma? Boh nás stvoril tak, aby sme našli svoje šťastie v dávaní seba iným. Dáva vám to zmysel? Práve to prináša šťastie: je to svätosť, je to život celkom odovzdaný Bohu a druhým, nie sebe. O tom je svätosť: je to život pre Boha a pre druhých. Je to život v súlade so zákonom. Je to život v súlade s princípom sebaobetujúcej, sebazapierajúcej lásky. A ak máš byť niekedy šťastný, ak mám byť ja niekedy šťastný, potrebujeme sa učiť byť svätí. A práve svätosť je našou nevyhnutnou spôsobilosťou pre nebo. Ona je tou mravnou vhodnosťou, ktorú musíme mať, ak tam máme šťastní obyvatelia. Súhlasíte so mnou? Posvätený život je teda proces, ktorým nás Boh pripravuje, aby sme boli šťastnými obyvateľmi nebies. Je to prostriedok, ktorým nás Boh učí svätosti, aby sme boli v nebi šťastní, lebo tam je všetko sväté.

A mimochodom, kedy sa máme naučiť byť šťastní vo svätosti? Tu a teraz, moji drahí priatelia. Tu a teraz, počas skúšobného života. Posvätenie je absolútne podstatné, bez neho niet inej cesty do neba, ale nemá nič do činenia so získaním večného života - nie je záslužné. No je podstatné, ak tam máme byť šťastní. Viete, drahí ľudkovia, toto musíte pochopiť... Musíte to pochopiť.

Oj priatelia, ak sa niekedy z Božej milosti ocitneme v nebesiach... Ak sa niekedy z Božej milosti ocitneme v nebesiach, bude to preto, že by sme si to niečím zaslúžili? Ak máte k tomu nejaké otázky, alebo v niečom váhate, musíte sa spýtať sami seba: Urobil Kristus niečo preto, aby si zaslúžil smrť? Počúvajte tento pozoruhodný výrok... alebo dva. **Desire of Ages {Túžba vekov/Cesta lásky}, s. 25:** „S Kristom zaobchádzali tak, ako si zaslúžime my, aby sa s nami mohlo zaobchádzať tak, ako si zaslúži on. Odsúdili ho za naše hriechy, na ktorých sa nijako“ čo? „... nepodielal, aby sme my mohli byť ospravedlnení jeho spravodlivosťou, na ktorej sme sa my“ čo? „... nijako nepodielali. Zomrel našou smrťou, ktorá patrila nám, aby sme mohli prijať život, ktorý bol jeho. Jeho ranami sme uzdravení.“ {Iz 53,5} A počúvajte aj tento druhý: **Signs of the Times, 27. jún 1900:** „Toho, ktorý nepoznal hriechu, učinil za nás hriechom, aby sme my boli spravodlivosťou Božou v ňom.“ {2 Kor 5,21} „Uvalil na neho nepravosť všetkých nás.“ {Iz 53,6} **On žije, aby bol naším Zástancom. Neurobil nič hodné smrti, a predsa zomrel. A ak začujeme radostné slová: „Dobre sluha dobrý a verný... vojdí do radosti svojho pána!“ {Mat 25,21} nevykonali sme nič hodné života.“** No tak, potrebujem od vás počuť „amen“. Pripustíte to? „Ježiš, ten bezhriešny, zomrel, hoci neurobil nič hodné smrti. Hriešnik je spasený, hoci neurobil nič, čím by si bol zaslúžil spasenie. Je úplne bez zásluh. No odiaty nepoškvrneným rúchom Kristovej spravodlivosti je Bohom prijatý.“ Chváľme Boha, amen? To je evanjelium, priatelia, to je evanjelium! Ak ho pevne uchopíte a budete a ho držať, istotne sa uchránite pred oboma krajnosťami... obidvomi priekopami. Ako sa len modlím sa za to, aby vám to bolo jasné.

Teraz by som sa rád pokročil ďalej a pozrel sa na to, ako je to s naším posväcovaním. Táto lekcia sa nazýva: „**Posvätiť**“ čím? „... **očistným kúpeľom vody**“ „**Posvätiť**“ čím? „... **očistným kúpeľom vody**.“ {Ef 5,26} Najprv sme sa pozreli na krv a potom pri poslednom štúdiu sme sa snažili neodlučne spojiť krv a vodu, ospravedlnenie a posvätenie, oprávnenie a spôsobilosť, pripočítanú a udelenú spravodlivosť, aby sme mali istotu, že hoci ich rozlišujeme, nikdy ich čo? Neoddeľujeme. Teraz by som sa chcel zamerať na vodu: na to, čo robí a čo symbolizuje. Možno ste už uhádli alebo usúdili, čo symbolizuje.

Citát zo Selected Messages, zv. 1, s. 215: „**Jednorodený Boží Syn zomrel, aby sme my mohli žiť. Boh prijal túto obeť v náš prospech, ako našu náhradu a záruku, pod podmienkou, že...**“ čo? „... **prijmeme Krista.**“ Pozastavme sa. Toto opatrenie je dostupné všeobecne, ale aplikuje sa individuálne. Súhlasíte so mnou? Pri tejto téme vládne medzi nami, ako ľuďom, trochu zmätok, takže ju musím zopakovať. Opatrenie pre večný život a ospravedlnenie je všeobecne dostupné. Je pre každého, kto má záujem, moji drahí priatelia, ale aplikuje sa individuálne, lebo musíme osobne prísť ku krížu a prijať Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa. Počujem „amen“? {Amen} „**Boh prijal túto obeť za nás ako našu náhradu a záruku, pod podmienkou, že prijmeme Krista a uveríme v neho. Hriešnik musí prísť vo viere ku Kristovi a chopiť sa jeho zásluh, vložiť svoje hriechy na Nosiča hriechov a prijať jeho odpustenie.**“ Mimochodom, všetko toto názorne ukazuje svätýňa a jej služby, je tak? Čítajme ďalej: „**Kvôli tomuto prišiel Kristus na svet. Kristova spravodlivosť sa pripočítava kajúcnemu, veriacemu hriešnikovi. Ten sa stáva členom kráľovskej rodiny, dieťaťom nebeského Kráľa, dedičom Boha a spoludedičom s Kristom.**“

Ďalej, na základe čoho sa stávame členmi kráľovskej rodiny a deťmi nebeského Kráľa? Osobným prijatím Ježiša Krista ako nášho Spasiteľa. A moji drahí priatelia, prijať Krista znamená prijať jeho Ducha. Byť v Kristovi je podmienkou, aby sme boli ospravedlnení, Mať Krista v nás, je to čo potrebujeme, aby sme boli posvätení. Ale ako sme už povedali, tá istá viera, vďaka ktorej budete v Kristu, privedie Krista do vás. Prijmeme ho tak, že prijmeme jeho čo? Ducha. Všimnite si prosím, čo prijímame ako členovia kráľovskej rodiny? **Galatským 4,6: „A že ste synovia, poslal Boh Ducha svojho Syna do vašich srdc, ktorý volá: ‚Abba, Otče!‘“** Duch jeho Syna prichádza kam? Do našich srdc, stáva sa našou súčasťou, je nám udelený. Amen? {Amen} A práve tento Duch mení náš morálny stav. Sme v tom zajedno?

Efežanom 1,13-14: „Vy ste v neho tiež dúfali, keď ste počuli slovo pravdy, evanjelium svojho spasenia, v ktorom aj, uveriac, zapečatení ste Svätým Duchom zaslúbenia, ktorý je závdavkom nášho dedičstva na vykúpenie nadobudnutého vlastníctva, na chválu jeho slávy.“ Vidíte, čo je Svätý Duch? Moji drahí priatelia, je závdavkom nášho dedičstva. Moji drahí priatelia, máme právo na večný život, ale ak ho vy a ja raz naozaj zdedíme, ak ho naozaj zakúsime, musíme byť pripravení urobiť to: musíme byť učenými svätými. A čo je zárukou, že môžeme byť posvätení a pripravení, že môžeme byť posvätení a pripravení? Je to Svätý Duch, presne tak. Je to Duch Svätý. Duch je darom nebeského Otca a cez neho sme učenými svätými.

Tento dar však musíme prijať osobne a musíme oň osobne prosiť. **Lukáš 11,13: „Ak teda vy, súc zlí, viete dávať svojim deťom dobré dary, o koľko skôr dá Otec z neba Svätého Ducha tým, ktorí ho“** čo? „... **prosia!**“ Prosím, pochopte niečo dôležité: Na celej ceste plánom spasenia Boh nikdy neznásilňuje našu slobodnú vôľu. Súhlasíte so mnou v tomto bode? Je to životne dôležitý koncept. Preto musíme na každom kroku „**prosiť, a bude nám**“ čo? „... **dané.**“ {Mat. 7,7} Túži nám Otec dať Ducha? Áno, viac než my rodičia túžime dať dobré dary svojim deťom. No môže nám ho dať, ak oň neprosíme? Nie. Prečo? Lebo by znásilňoval našu slobodnú vôľu, a tou cestou on nepôjde, takto to nerobí. A tak, hoci je Duch voľne dostupný, čo musíme robiť? Prosiť oň... Prosiť oň. Celá nebeská ekonomika funguje podľa tohto jednoduchého princípu: „**Proste a bude vám dané.**“

A Božím Duchom, ktorého máme prijímať čoraz hojnejšie každý deň svojho života, bude v nás Kristus prebývať stále viac. Ako? Plne. Rastíme v plnosti Ducha. Stále viac sa podieľame na povahe Ježiša Krista. **Izaiáš 57,15** - tu dávam prednosť prekladu KJV - znie takto: „**Lebo takto hovorí vysoký a vznešený, ktorý obýva večnosť, ktorého meno je Svätý: Bývam na výsosti a na svätom mieste tiež s tým, kto si je vedomý svojej viny a ponizuje svojho ducha, aby som oživil ducha ponížených a oživil srdce zdrvených.**“ No nie je to ušľachtilé? Nie je dobrá správa? Boh nebýva len v nebesiach, ale aj kde? V našich srdciach... Býva v našich srdciach. A práve tým, že v nás prebýva jeho prítomnosť v osobe Kristovho Ducha, tým nás premieňa, moji drahí priatelia. Čo nám obnovuje? Naše mysle. A sme

ním premieňaní - vráťme sa k základnému textu - od čoho? Od slávy k sláve. Preto Pavol hovorí v **Kološanom 1,27: Je to „Kristus vo vás, nádej“** čoho? „... slávy.“ Vidíte, ako to všetko do seba zapadá? **Kristus vo vás, nádej slávy.**

Teraz sa vrátim a stručne to zhrniem. Podelím sa s vami o tento pozoruhodný výrok z inšpirovaného pera: Citát z **Youth's Instructor, 6. dec. 1898** zhrňa to, o čom sme hovorili, a síce z vnuknutia Svätého Ducha, takže mu môžete plne dôverovať, je autoritatívny. Citujem: **„Kristus zaplatil vysokú cenu za príbytky, ktoré odišiel pripraviť tým, čo ich budú obývať...“** Prepáčte: **„Tí, ktorí budú obývať tie príbytky musia byť pre nebeské spoločenstvo usposobení Kristovou spravodlivosťou a skrze pôsobenie Svätého Ducha. Príprava pre nebo musí prebiehať...“** kedy, priatelia? **„... v skúšobnom čase...“** A to je kedy? Práve teraz. A chcem vám povedať, milí priatelia, že z neho už veľa nezostalo. Uvedomte si to, prosím. **„Príprava pre nebesia musí prebiehať v skúšobnom čase, a teraz sa treba podriadiť pôsobeniu Ducha Svätého na srdce, aby človek mohol byť privedený do spoločenstva s nebom a...“** pozorne počúvajte, **„... mohol byť vyučený tešiť sa zo skutočností toho večného sveta.“** Čo je zámerom posvätenia? ...pôsobenia Svätého Ducha v nás? Má nás pripraviť na radosť z neba. Má nás mravne usposobiť. Má nám pomôcť nájsť šťastie v svätosti. Čítajme ďalej: **„Kristova spravodlivosť, ktorá sa pripočíta veriacemu človeku, bude jeho oprávnením, ktoré mu zaisťuje vstup do neba. Pod vplyvom Božieho Ducha sa povaha veriaceho mení...“** Všimnite si, teraz hovoríme o spôsobilosti. **„... jeho chuť sa zjemňuje a úsudok posväcuje a stáva sa úplným v Kristovi. Láska, ktorá mu bola prejavovaná v Kristovej smrti prebúdza odozvu vd'ačnej lásky, a ako odpoveď na úprimnú modlitbu je veriaci prenášaný z milosti do milosti, od slávy k sláve, až je vzhladaním sa na Krista zmenený na ten istý obraz.“** Vidíte, ako do seba zapadá to všetko, čo sme študovali? Oj, ako si len cením ten výrok. Musel som sa oň s vami podeliť.

A čo je to tá spôsobilosť pre nebo? Čo je jeho podstatou? Jedným slovom je to svätosť, priatelia. Čo je to? Je to svätosť. **Židom 12,14: „Usilujte sa o pokoj so všetkými a o posvätenie, bez ktorého nikto neuvidí Pána.“** Je svätosť dobrovoľná, ak máme byť schopní vojsť do perlových brán a uvidieť Boha? Je dobrovoľná? Nie, priatelia, je načisto neodmysliteľná. A práve kvôli tomu potrebujete vy i ja vodu práve tak nevyhnutne ako krv. Súhlasíte so mnou? Krv nám dáva oprávnenie (titul) a voda nám dáva čo? Spôsobilosť. Vďaka krvi sme považovaní za spravodlivých a vďaka vode sa posväcujeme. A ďalej, tá svätosť, čo máme mať, kde ju musíme mať? Kde musíme byť svätí? Nuž, kde sme? Medzi pravým a ľavým uchom. Už sme o tom hovorili. **„Lebo ako kto zmýšľa vo svojom srdci, taký je.“** {Pr 23,7} Sledujete to? Kde teda musíme byť svätí, ak máme byť naozaj svätí? Vo svojej myšli. Musíme nadobudnúť Kristovo zmýšľanie. Počujem „amen“? {Amen} Moji drahí priatelia, nepúšťajte zo zreteľa duchovnú podstatu svätosti. A keď poviem „duchovnú“, hovorím o tom, čo sa deje medzi pravým a ľavým uchom. O tom, čo sa deje v myšli, v srdci - práve tam sa musíme učiť byť svätí. Ako hovorí Kristus v kázaní na vrchu u **Mat 5,8: „Blahoslavení“** akí? **„... čistí srdcom, lebo oni uvidia Boha.“**

Bez svätosti nikto neuvidí Boha. Kde však máte byť svätí, kde máte byť čistí? V srdci... Čistí v srdci. Ten verš rád prezentujem takto: Šťastní sú svätí, lebo sú nasmerovaní do neba. Šťastní sú svätí, lebo sú na ceste do neba. Môže nám byť svätosť ľahostajná, moji drahí priatelia, v týchto záverečných hodinách dejín zeme? Môžeme si dovoliť bezstarostnosť v snahe získať svätosť? Vedzte, že nemôžeme. Počúvajte citát z **Review and Herald, 30. máj 1882: „Je to veľká a vážna práca nadobudnúť mravnú spôsobilosť pre spoločenstvo medzi čistými a blahoslavenými. Božie Slovo prekladá štandard, ktorému máme prispôbiť svoj život a charakter. Môžeme si zvoliť a dodržiavať aj iný štandard, taký, čo viac ladí naším vlastným srdciam, lenže takto nikdy nezískame Boží oprávnenie. Len keď sa budeme podriaďovať Božiemu Slovu, môžeme mať nádej, že dospejeme k miere Kristovej plnosti.‘ Urobiť to však musíme, inak nikdy nevojďeme do neba.“**

Moji drahí priatelia, pochopte, že je absolútne nutné mať morálnu spôsobilosť, ak máme vojsť do neba. Ako ju získame? Ako dospejeme k očiste zvanej svätosť alebo posvätenie? Ako ju získame?

„**Očistným kúpeľom**“ čoho? „... **vody.**“ {Ef 5,26} Očistným kúpeľom vody - sme posvätení očistným kúpeľom vody. Dobré, konečne sme sa dostali k vode. Čo symbolizuje? Už ste na to prišli? Čo symbolizuje? Ducha Svätého. Čo symbolizuje voda? Svätého Ducha.

Ján 7,37. Počúvajte: „**V posledný deň, vo veľký deň sviatku, Ježiš vstal a volal: „Ak niekto žízni, nech príde ku mne a pije! Kto verí vo mňa, ako hovorí Písmo, z jeho vnútra potečú“** čo? „... **rieky živej vody.**““ A čo urobil tesne po... O čom hovoril podľa Písma hneď vzápätí? **Verš 39: „Ale to povedal o Svätom Duchu.**“ Dobré, moji drahí priatelia, potom voda, ktorá vytekala z prebodnutého boku Ježiša Krista visiaceho na kríži, čo tá symbolizuje? Svätého Ducha. Niekto z vás by si mohol pomyslieť: „*Počkaj chvíľu, myslel som, že Svätého Ducha symbolizuje olej.*“ Áno, a tiež oheň a vietor... No v tomto prípade je to voda, ktorá symbolizuje Ducha Svätého. Tá je konkrétne a výslovne stotožnená ako symbol so Svätým Duchom.

S týmto chápaním sa teraz pozrime na niektoré pasáže Písma o umývaní. **Títus 3,5-7: „... nie zo skutkov spravodlivosti, ktoré by sme azda my boli činili, ale podľa svojho milosrdenstva nás spasil oživujúcim kúpeľom a obnovením Svätého Ducha...“** Vidíte, práve voda, Svätý Duch, nás umýva, oživuje a obnovuje. **6. verš: „... ktorého vylial na nás bohato skrze Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, aby sme sa súc ospravedlnení jeho milosťou stali dedičmi podľa nádeje večného života.**“ Všimnite si tu Pavlovo vyjadrovanie. Je veľmi významné. Sme vari Svätým Duchom umytí a posvätení na to, aby sme vďaka tomu boli ospravedlnení? Nie. Aké je to vyjadrovanie? „... **súc ospravedlnení jeho milosťou.**“ Viete, ospravedlnení sme vierou v krv. Keď sme boli ospravedlnení jeho milosťou, čo musíme urobiť? Musíme sa pripraviť, aby sme boli dedičmi podľa nádeje večného života. Vidíte, krv nám dáva nádej večného života a voda nám dáva spôsobilosť, aby sme si ho skutočne mohli vychutnať. Súhlasíte všetci so mnou?

Nasleduje ďalší „umývaví“ verš. **Efez. 5,25.26: „Vy, muži, milujte svoje ženy, ako aj Kristus miloval cirkvi a vydal sám seba za ňu, aby ju“** čo? „... **posvätil a očistil kúpeľom vody, slovom.**“ Všimnite si, prosím, čo predstavuje voda? Čo symbolizuje? Svätého Ducha. Čo však používa Svätý Duch v tomto očistnom, posväcujúcom procese? Čo Svätý Duch používa? Slovo. Oj, prosím, dobre si všimnite toto: „... **aby ju posvätil, očistiac ju kúpeľom vody, slovom.**“ Vidíte, priatelia, Svätý Duch vždy používa Božie Slovo, aby nás posvätil. Zopakujem to: Čo robí Duch Svätý? Vždy používa Božie Slovo, aby nás posvätil. Rád to hovorím aj takto: Svätý Duch nepôsobí bez Slova, a Slovo nepôsobí bez Ducha Svätého. Len oboje spoločne pôsobí posväcujúco v živote veriaceho.

Dovoľte, aby som vás tu trochu varoval: Satan všetko sfalšuje. A skôr než príde koniec všetkého, dokonca stelesní koho? Ježiša Krista... Bude falošným mesiašom. Koho však v súčasnosti imituje v kresťanstve? Ducha Svätého... Ducha Svätého. Jestvuje toľko kresťanských cirkví, ktoré sú celé nadšené z toho, čo v nich robí „Svätý Duch“. Dejú sa v nich vzrušujúce, nadprirodzené veci. Moji drahí priatelia, skutočne to bude čoraz viac vzrušujúcejšie a nadprirodzenejšie. Skôr, ako sa všetko skončí, nepriateľ bude robiť „**veľké znamenia a divy, aby zviedol, ak to bude možné...**“ koho? „... **aj vyvolených.**“ {Mat 24,24} A nebudeme schopní veriť svojim zmyslom, aby sme určili, či to je alebo nie je Duch Svätý. Ako budeme vedieť či je to pravé alebo falošné? Ako to budeme vedieť? Ak je to pravé, počúvajte ma, tí pod jeho vplyvom budú určite usilovne študovať Božie Slovo a snažiť sa porozumieť, poznať a plniť dobrú vôľu svojho Pána a Spasiteľa, Ježiša Krista. Poznať, chcieť a činiť dobrú vôľu svojho Pána a Spasiteľa, Ježiša Krista. Presne k tomu totiž Svätý Duch vždy vedie tých, čo sú pod jeho vplyvom.

Pamätám si to veľmi dobre, bolo to pred niekoľkými rokmi, ale zdá sa mi, akoby to bolo včera. Hovoril som s jedným mladým mužom. Veľmi ho nadchýnalo, čo robí „Duch Svätý“ v jeho živote a v zbore, kde bol členom. Povedal som mu: „*Brat môj, je to úžasné. Ty si sa potom určite pustil do štúdia Písma, študuješ ho a veľmi veľa sa učíš.*“ Prekvapene sa na mňa pozrel a povedal: „*Človeče, o čom to hovoríš? Ja Slovo nepotrebujem. Dostal som Svätého Ducha a ten mi hovorí, čo mám robiť.*“

Jasnočervená varovná vlajka, moji drahí priatelia. Uistujem vás, že to bolo falošné. Upozorňujem vás, prosím, odhodte to od seba. Svätý Duch vždy používa na naše posvätenie Slovo.

A aký účel má to očistenie, ten kúpeľ vodou, to posvätenie? Pozrite sa na **27. verš** a nájdite tam svoje kľúčové slovo. „**Aby si ju postavil pred seba**“ ako čo? „... **slávnou cirkev, nemajúcu škvrny alebo vrásky, ani ničoho takého, ale aby bola svätá a bez poškvrnny.**“ Moji drahí priatelia, čo pôsobí Duch Svätý? Mení nás ako? Od slávy k sláve. Aby sme sa stali čím? Slávnou cirkvou. A čo si myslíte, aká je slávna cirkev? No tak, použite svoj kľúč. Je to cirkev, ktorá odráža charakter Ježiša Krista. Počujem „amen“? {Amen} To je slávna cirkev. A z celého srdca túžim po tom, aby táto cirkev bola slávna. Túžim, aby jasne svietila odrážajúc svetlo úžasného charakteru Ježiša Krista.

Až keď sa táto cirkev stane slávnou cirkvou, potom bude účinným svedkom pre Kráľa a spôsobilým občanom Kráľovstva. Toto je práca svätého Ducha, moji drahí priatelia: nielenže nám pomáha pri príprave, počúvajte ma, nielenže nám pomáha pri príprave na cestu do neba, keď príde Ježiš, ale aj pri tom, aby sme medzitým pomáhali pri príprave iným. A to nezvládneme, ak sa náš charakter nebude podobáť Ježišovmu. To isté, čo nás pripraví na cestu do neba, to isté nám umožní úspešne získavať ľudí, chvála Bohu. A to je charakter podobný Kristovmu. To je charakter podobný Kristovmu.

Ján 17,17: „Posväť ich vo svojej pravde! Tvoje slovo je pravda.“ Je to protirečenie? Písmo hovorí, že sme posvätení Duchom Svätým, a tu vraví, že sme posvätení pravdou. Nie, nie je to protirečenie. Pamätajte, že Duch Svätý a Pravda - Slovo, vždy pôsobia spoločne. Citát z **Manuscript Release, zv. 4, s. 345: „Pravda, vzácna pravda, posväcuje svojim vplyvom. Posvätenie duše pôsobením Svätého Ducha je vstúpenie Kristovej povahy do človeka. Je to milosť nášho Pána Ježiša Krista zjavená v charaktere, a milosť Krista účinne používaná na dobré skutky. Takto sa charakter stále viac a viac zdokonaľuje na obraz Krista, v spravodlivosti a pravej svätosti.“** Stále viac a viac sa zdokonaľuje. Oj, po tomto túžim, priatelia... Aj vy so mnou? Byť premieňaný od slávy k sláve, stále viac a viac podobný tej nekonečne slávnej podobe nášho Spasiteľa a Vykupiteľa.

Citát z **Desire of Ages {Túžba vekov/Cesta lásky}, s. 671: „To Duch čistí srdce. Jeho prostredníctvom sa veriaci stáva účastníkom Božej prirodzenosti. Kristus dáva svojho Ducha ako Božiu moc na prekonanie všetkých zdedených a vypestovaných sklonov k zlému, aby svojej cirkvi vstúpil svoj charakter.“** Fíha! Boh dáva svojho Ducha na prekonanie koľkých sklonov? Všetkých zdedených a vypestovaných sklonov. A čo ešte? Aké grécke slovo tu počujeme? „Vstúpiť.“ („Vtlačiť“) Pamätáte sa na štúdium slova „CHARACTER“? {**Lekcia 8**} Presne o tom je pôsobenie Ducha Svätého: Vstúpuje nám charakter Ježiša Krista.

Ako príklad máme Pavlovu modlitbu, priateľu. **Efez 3,16.17: „...aby vám dal podľa bohatstva svojej slávy, skrze svojho Ducha mocne zosilniť na vnútornom človeku.“** Pauza: kde sa deje táto zmena? Kde je to? Azda vonku vo sfére nášho správania? Nie. Kde teda? Vo vnútornom človeku. Ak sa zmení vnútorný človek, zbadáte to tu vonku? Áno, áno. Zaiste. A to, čo vychádza von, ak to vychádza z obrátenej mysle, z premeneného srdca, je skôr pravým vyjadrením lásky ako pokrytectvom, súhlasíte? Boh nám pomáhaj, aby sme boli zmenení zvnútra von.

Viete, čo sa väčšina z nás pokúša robiť? Zmeniť sa zvonku dovnútra. Nevieť ako vy, ale ja som zistil, že to nefunguje. Súhlasíte so mnou? Moji drahí priatelia, toľké roky sa tento človek {ja} pokúšal stať kresťanom zmenou správania. Je to pochabé cvičenie, a to nehovorím o skľučujúcej skúsenosti. Niet v tom radosti. Je to škripanie zubami a prispôbovanie sa litere zákona. S takýmto prístupom dospejete len k jednému: k obielenému hrobu. No presne to je na tom desivé. Môžete byť krásny navonok, môžete oklamať seba i druhých. no koho neoklamete? Boha. Lebo ten nehľadá na to, na čo hľadá človek. **Lebo človek hľadá na to, čo je pred očami, ale Hospodin hľadá kam? Na srdce. {1 Sam 16,7}** Boh nám pomáhaj naučiť sa meniť zvnútra von. Boh nám pomáhaj prežiť tú zmenu v moci Ducha Svätého. Aby **„sme boli premenení obnovením svojej“** čo? „... mysle.“ {**Rim 12,2**}

Vidíte, pokúšame sa stať kresťanmi úpravou správania. Boh chce, aby sme sa nimi stali zmenou mysle. Chce nás zmeniť v jadre našej osobnosti. Za akým účelom? **Ef 3,17: „Aby Kristus skrze vieru prebýval vo vašich srdciach, aby ste zakorenení v láske a v nej pevne založení, dokonale vládali pochopiť so všetkými svätými, aká je to šírka a dĺžka, hĺbka a výška, a poznať lásku Kristovu, ktorá prevyšuje rozum, aby ste boli naplnení vo všetku plnosť Božiu.“** Bratia, sestry, aký úžasný osud! Akú máme úžasnú prednosť, keď prichádzame ku krížu a prijímame krv a vodu. Krv, ktorá nás robí dedičmi Kráľovstva, a vodu, ktorá vchádza dnu a pripravuje nás na jeho zdedenie a mení nás zvnútra von. **20. verš: „Tomu však, ktorý môže nad toto všetko učiniť omnoho viac, ako my prosíme alebo rozumieme, podľa moci, ktorá pôsobí“** kde? „... v nás. **Tomu buď sláva v cirkvi v Kristu Ježišovi po všetky pokolenia až na veky vekov. Amen.**“ Oj, bratia, sestry, vzdávam Bohu chválu za tú krv a za tú vodu, amen? Vzdávam Bohu chválu za to nadmieru dostačujúce, dvojité opatrenie milosti, ktoré nám bolo poskytnuté za takú nekonečnú cenu.

Chcem vás vyzvať, povzbudiť a požiadať, aby ste prišli, aby ste prišli k úpätiu kríža a prijali to dvojité opatrenie milosti. Nedopusti Bože, aby taká nekonečná cena vyšla nazmar u kohokoľvek v tejto miestnosti. Boh chráň, priatelia moji. Dovolíte Kristovej láske, aby vás pritiahovala? **„A ja, keď budem povýšený od zeme...“** čo? „... všetkých pritiahnem k sebe.“ **{Ján 12,32}** Vidíte tú svoju potrebu krvi a vody, aby ste boli ospravedlnení a posvätení? Ak vnímate svoju potrebu, prijmete tie opatrenia, ktoré ju ako jediné môžu naplniť? Prídete ku krížu? Ak po tom túžite, povstaňte so mnou k záverečnej modlitbe.

Otče na nebesiach, veľmi ti ďakujem za tú krv a za tú vodu. Ďakujem ti, že v tom dvojitom opatrení máme všetko, čo potrebujeme. A prosím, aby každý z nás zareagoval na tú nekonečnú lásku zjavenú v Kristu, tom Ukrižovanom, a aby prišiel hneď teraz k úpätiu kríža a prijal to dvojité opatrenie.

Bratia a sestry, so sklonenými hlavami a zatvorenými očami, v súkromí osobnej audiencie, ktorej sa tešíte so svojim Pánom a Spasiteľom Ježišom Kristom, chcem vás povzbudiť, aby ste prišli. Aby ste prišli ku krížu a prosili Pána a Spasiteľa, svojho nebeského Otca, a požiadali o to dvojité opatrenie. Je voľne dostupné každému, kto príde a prijme ho, ale musí sa prijať osobne. Musíte o to osobne požiadať. Prijatím Krista prijmete všetko, čo vám má dať. Ja viem, že niektorí z vás už žiadali a prijali tieto opatrenia milosti, ako i ja ale hoci ste tak už predtým urobili, uznáte, tak ako musím aj ja, že ku krížu potrebujeme prísť vždy znovu, každý deň, a prijať to dvojité opatrenie? A len keď to robíme a sme od toho výlučne závislí, budeme schopní zostať na tej priamej a úzkej ceste, mimo obidvoch priekop. Ak to uznávate, či už ste tak už predtým urobili alebo nie, požiadate v súkromnom modlitebnom rozhovore s Kristom o to nadmieru dostačujúce, dvojité opatrenie milosti, aby nebeský Otec, ktorý vám ho túži dať, mohol tak urobiť hneď teraz? Požiadate ho o to, prosím? Hovorte s ním o tom priamo teraz, prosím.

Otče na nebesiach, veľmi ti ďakujem, že nám s potešením dávaš všetko, čo potrebujeme, a ďakujem, že dnes bolo pre teba potešením dať nám krv a vodu, keď sme o to žiadali. A prosím, aby si vylial to nadmieru dostačujúce opatrenie na každé srdce a myseľ, ktoré Ťa o to žiadalo. Kiež pocítíme ešte plnšie ako kedykoľvek predtým jeho dostatočnosť, aby nám dávalo nielen oprávnenie na nebesia, ale tiež nám pomohlo získať spôsobilosť pre nebo, aby sme boli pri Kristovom príchode pripravení bývať s ním a naveky sa tešiť zo života spolu s ním. Prosím Ťa, Pane, pomôž nám prijať krv a vodu, nielen preto, aby sme sa dostali do neba my sami, ale pomôž nám tiež úspešne získavať druhých, skrze moc Svätého Ducha, do spásneho vzťahu s tebou. Kiež sa to stane našou skúsenosťou, to je naša prosba v Ježišovom mene, amen. Nech vás Boh požehná, moji priatelia. Ďakujem vám.